

Пазычыная ПАВЕРКА

Генадзь БУРАЎКІН

Кажуць мне, што я другім рабіюся — прыхаваю іронію і гнёў, Пазбягаю маладых дыскусій, Пасаліднеў і палагаднеў, Нават пахітэраў па ўласнай волі, Не зяртаю ўвагі на брыду, І калі хто гукне з завулля, Усімхінуся і далей іду...

Як усё і проста і лагічна! Што там голыя роздумам дурных, Калі можна з лёгкасцю прычынай Ярлыкком чарговым адарыць! Я справацца з «суддзямі» не буду, Толькі аб адным іх папрашу: Дужа не спышайцеся з прысудам, Зазірніце і сабе ў душу.

Можна, хопіць смеласці даўмецца, Што не толькі я адзі — другі, Што жыццё не толпацца на месцы Ды і вы даўно ўжо не багі...

Халодны сквер дашчэнтэ абляцеў, Хоць бы лісток на вымаклай барозе.

Пазыя ўступіла месца прозе.

Прымай дажджы, як невясёлы лёс. Таго не ўнікнуць, што наканавана. Абложных хмар даўгія караваны За даягляд завезлі сіль нябёс.

Вось так ужо прыдумана жыццё: Не заўважана, колецца іржышча, Дзе сад шумеў, промозглы вецер свішча Не за гарамі — завірух выццё.

Але затое бачацца ясныя І зеляныя завязі вяснянай, І чырвенскага поллава адценні, І на яліне — першы чысты снег...

Мы хочам зразумець галактык мову. А хто мне скажа, думае аб чым Сцяжынка ў полі, спелы бор часновы, Рачулка, што прычмокае ўначі! Хто разгадае снёзы шэрай кані!

Хто расшыфруе для маёй душы Алены закаханага рыканне І саляны цэкават у цышы!

Свае званы пагойдаюць азёры. Звініць гаў кастрычніцкая медзь... Мы слухаем маўклівае міжгор'е, А блізкіх нам не можам зразумець.

Васіль МАТЭВУША

У нас ты не залётны госьць, Не беспрытульны спадарожнік, Ты з намі полеч, маладосць, Ідзеш дарогай пераможнай.

Адзначан твой праменны шлях, Шлях пошукаў, выпрабаванняў, Жыцнёвай бурнай на палях, Ракетным громам на світані.

Міхась РУДКОЎСКІ

ЧУЧАПА АРПА

Яшчэ учора я на крылах дужых чарціў у небе вольныя кругі, Перада мною траляталі птушкі, для іх быў цар я — ніхто другі.

Я быў як волат пасарод пігмеў — як сярод цышы — стагосы гром. А сёння ў запаленым музеі сяджу я побач з некім вераб'ём.

Васіль ЖУКОВІЧ

БЕЛАВЕЖА

Я родам з тых мясцін лясных, Дзе і раку завуць лясною, Дзе і ў барозы, і ў сасын Аблокаў лух пад галавою.

Туды влікі шлях ляжыць Праз Камянец і Камяноўкі. (І ў назвах прадаўжаюць жыць Мінуўшыны далёкай гукі).

Там свет багаты дэбратай, І я, шчаслівы, гэнэрусі, Што нарадзіўся, рос у ёй, Святой старонцы Беларусі.

Віктар ЯРАЦ

Вавай вясэрніх ростань, Асенні смутак дрэў, Складана ўсё і проста, як гэты голы сквер.

Пад намі крышыць крылы нямых нябёс спакое, Я веру — птушкі з выроў зноў вернуцца вясною.

А погляд твой маўклівы — бо не патрэбна слоў, калі ляціць у вырай і птушкі, і любоў.

Леанід ДАЙНЕКА

ДЗЯЎЧЫНА НА БАЛКОНЕ

Агні маланак, Хмар агонія, І паміж небам і зямлёй Стаіць дзяўчына на балконе З высока ўзнятай галавой.

Наўкол празрыста і агніста, Грукоча гром, Гарыць пажар, Бы пандзаль імпрэсіяніста Крануўся гэтых цёмных хмар.

Шалее неба ў чорнай злосці, І праз дажджы тугую плынь, І быта капітанскі мосцік, Ляціць балкон у далачынь.

Алесь СТАВЕР

Есць у нас ва ўсіх свае прыпынкі, Да якіх мы мкнемся зноў і зноў. Мой прыпынак радасні — Старынкі, — Вёска між прыветлівых палёў.

Там мая Галінка вырасла, — лепшая з найлепшых чараўніц,

Прыгажосці спіцай набірала З лугавых рамонкаў, з медуці.

Хай ляціць мае гады-гадочкі, — У мяне жалбы па іх няма, Мне Галінка падарыла дочку, — Гэтую красуню, як сама.

Падрастае дочка і вяртае Мне юнацтва светлага пару, Састарэю, адыду, ды знаю — У істоце дочкі не памру.

Есць у нас ва ўсіх свае прыпынкі, Да якіх мы мкнемся зноў і зноў. Мой прыпынак радасні — Старынкі, — Вёска між прыветлівых палёў.

Казімір КАМЕЙША

ПОЛЕ

Поле жыве без тайнаў, Насцеж душа яго — Для жаўранка на світані, Для ліўняў і для снягоў.

Яно к нам прыходзіць з чароўнага падабрэе.

І з хлебам, на век ці на год, Нялёгка яму без сейбіта, А сейбіту без яго. Лёс яго ўсяк вырашлі. Мы так і радніліся з ім — Было яго больш пад шабляй, Чым пад сярпом маім. Там, дзе грачынай дарогай Спалася баразна, Лапаты, вастры за нарогі Давалі ў рукі нам. Сёння на ўсім перажытым Дзірван палінее тугі. Страшна таптаць праз жыта Сцежкі да родных магі.

МАЦІ

Цэлы свет ты надзіліць магла б Ласкаю сваёю, мама.

Цэлы свет ты слоў пшачотных мне дала, А табе я гавару іх мала. Помню іх усё, як запавет, Кожнае ўласным сэрцам грэю. Імі надзялю я цэлы свет, — падабрэе.

ЧАСОПІСЫ Ў ЛЮТЫМ

«ПОЛЫМЯ»

Часопіс адзіраваецца пазмай Максіма Лужаніна «Матчы дом». Змешчаны ў нумары апавяданні Рамана Сабаленкі «Трэці не лішні», апавяданні Віктара Карамалава «На талым снезе», Валяціны Рудавай «Паміць», Алесь Калеснік «Кашуля» і «Загаварыла зямля», мініяцюры Уладзіміра Алхновіча. Часопіс друкуе нізку вершаў Пятра Прыходзькі.

Увазе чытачоў прапануецца нарыс Алесь Масарэні «На забаронных тонах».

У раздзеле публіцыстыкі змешчаны артыкул Івана Івашчынкі «Ленінскія прынцыпы гаспадарання», Уладзімір Саўчанка ў раздзеле «Навука» друкуе артыкул «Аблічча сучаснай генетыкі».

Раздзел «Крытыка і літаратуразнаўства» прадстаўлены даследаванням Юліяна Пшыркова «Ленінская нацыянальная палітыка і развіццё беларускай літаратуры».

«Жывая душа» — пад такім загалоўкам надрукаваны фрагменты да літаратурынага партрэта Рыгора Бардуліна Ігара Шклярэўскага.

Вялікае месца ў часопісе займае раздзел «Сярод кніг». У ім — рэцэнзіі Барыса Буряна на выбранае Янікі Спрыга «Кругі», Варлена Бечыка — на выбранае Уладзіміра Хадані, Міхася Яроша — на кнігу Уладзіміра Караткевіча «Мая лілія», Анатоля Вярцінскага — на зборнік вершаў Васіля Зурэка «Крутар», Ідара Нісевича — на кнігу Ю. Чурко «Беларускія сцяжыны танец», Марата Батавіна — на кнігу Ф. Скарыны «Прадмовы і пасляслоўі», Анатоля Круглова і Івана Рэкуда — на кнігу В. А. Маланова «Філасофія сучаснага празаістаў», Ю. Цыганова — на кнігу П. Г. Казлоўскага «Сляпы Беларусі ў другой палове XVII—XVIII ст.ст. (па матэрыялах магніцічных вачынь)», Звельны Влінавай і Леаніда Падгайскага — на кнігу Г. Юрчанкі «Народная сінаміка», Міхася Тончэла — на кнігу А. Антановіча «Беларускія тэксты, напісаныя арабскім пісьмом, і іх графіка-арфаграфічная сістэма».

Часопіс друкуе кароткія рэцэнзіі А. Хаяніна на кнігу Л. Абешадарскага «У святле неабвержых фактаў», М. Жыгоцкага — на кнігу І. Шарынскага «Вандраванні па Канадзе».

У раздзеле «Старонкі нашай гісторыі» надрукаваны артыкулы Рыгора Булацкага «За справу народа» і Валяціны Тараса «Таварыш Вера».

Есць у часопісе раздзел «Хроніка».

«БЕЛАРУСЬ»

«Беларусь» — лінгвісцкаму юбілею — такой рубрыкай адзіраваецца люты нумар часопіса. Тут змешчаны матэрыялы, прысвечаныя працоўным будням нашай рэспублікі: расказачка начальніка 122-га будаўнічага ўпраўлення Салігорскага трэста № 3 У. Стральцова, допісы «Соль і хлеб» М. Шыманскага, «Слейны дыялог» М. Пятровіча, нарыс В. Гапановіча «Сталасца».

Павел Ткачюк у сваім артыкуле «Таварыш Карпаў» расказвае пра дзейнасць Уладзіміра Ільіна Леніна.

на ў Пецярбургу ў 1905—1906 гадах. Л. Халодні — у артыкуле «Праз усё заклонны» — пра жыццё і дзейнасць Ільіна ў Рэвалюцыю. «Залатая зорка № 39» — так называў свой нарыс А. Белавусыў аб нашым земляку, лётчыку І. Мазуруку.

Пра беларускую сцэнічную Лейніну ідэя гаворыць у артыкуле Б. Буряна «Калаван з ружном на сцэне».

У часопісе надрукаваны апавяданні Арнада Пінчука «Аліна», Міхася Нікіціна «Бурні» (пераклад з рускай Леу Салавей), Алесь Масарэні «У вагоне», «Спатканне» і «Лічбасты», памфлет Антона Палінова «Сіні экстаз», новыя вершы Міхася Калачынскага, Пятра Прыходзькі, Генадзя Бурякіна. Есць у нумары кароткія рэцэнзіі З. Федчанкі — на зборнік «Імя Леніна», Б. Усцінава — на апавесці М. Яромушкіна «Гаспадарства ў гарадах» і «Канец двара яго вялікасці», М. Досіна — на кніжку К. Груздэва «Салдаты партызанскага фронту».

Цікавыя матэрыялы змешчаны ў раздзеле «У свеце навукі і тэхнікі».

Чытачы знойдуць у нумары гумарэскі Л. Царанкова «Кожнаму па заслугу», пародыю Г. Юрчанкі на М. Рудкоўскага, а таксама замежны гумар.

«МАЛАДОСЦЬ»

Другі нумар часопіса заканчвае друкаваць апавесць Алесь Крыгі «Паўночны фарватэр». З празаічных твораў змешчаны таксама апавяданне Уладзіміра Кузьмянікова «Шла вясна» і пачатак фантастычнай апавесці Уладзіміра Шыціна «Сляды вядуць на зямлю».

Многа часопісных старонак адведзена вершам. Тут друкуецца Пятро Прыходзька, Мікола Хрэдаровіч, Міхася Паражэвіч, Мікола Чарнішкі, Алесь Разанаў, Мікола Малаўка, Вікенці Карловіч, Віктар Шаўчанка.

Раздзел публіцыстыкі прадстаўлены артыкуламі Сцяпана Кухарава «Усенародны наказ» (пра III Усеазаонны з'езд калгаснікаў, яго дэлегатаў — пасланцоў Беларусі), Валяціны Філіповіча — «Твой круггляд» (аб праблемах падрыхтоўкі камсамольскіх работнікаў), Алены Бярвінавай — «Дом у завулку Ільіча». Тут жа змешчана была Міколы Зыля «Першы ўрок». У артыкуле «Тэатральная Леніншчына» Уладзіміра Стальмаха вядзецца размова пра вобраз Леніна на сцэнах тэатраў Беларусі.

Пад рубрыкай «Дзень сённяшні» — фотарэпартаж Валяціны Ідановіча «Я іду па Ленінскім праспекце».

Пра вядомага беларускага графіка Васіля Шаранговіча расказвае ў сваім артыкуле Эман Пазнік, пад гэтай жа рубрыкай («У свеце прыгожага») змешчана гутарка Нэл Ісачанкі «На пачатку дарогі» з актрысай балета Людмілай Бржазоўскай.

НАДРУКАВАНА ў «Полымі» УМЕННЕ ГЛ

Не ведаю, як успрымаюць вершы чытачы. Напэўна, у залежнасці ад свайго густу, круглагадду і начытанасці. Сам жа я, маючы нейкае дачыненне да паэзіі, сустракаю добрыя вершы з дваістым паучцём. Першае, дакараю сябе, што не змог апырэдзіць сабрата па справе. Гэта — прафесіянальная заўвага. Па-другое, пачынаю жыць тым, чым жыў паэт, калі пісаў тыя вершы. Гэта — шчаслівая залежнасць.

Вось з такім паучцём чытаў я і ніку новых вершаў Пімена Панчанкі, змешчаную ў студзенскай кніжцы «Полымя» за гэты год.

Многа мы гаворым аб тым, што паэзія не граба шукань далёка. І сапраўды — усё, вяртае звання паэзіі, заўсёды было пад рукой. Колькі разоў паўтаралася, нават у перадавых артыкулах, што лічыць могуць гучаць фанфарамі. Але паэт, надзелены здольнасцю павялічана бачыць рэчы, не спыніўся на адной святочнай танальнасці — ён не абмінуў і вытворнае, што нясуць высокія паказчыкі. І сціплы радок статыстычнага паведамлення зайграў усміх пералікам жыцця, у якім не толькі адна радасць, але і роздум, і трынога, і чалавечы боль. Сапраўды, гэта здарова, калі ў годзе на дзесяць працэнтаў больш сабрана збожжа, здабыта вугалю і нафты, на дзесяць працэнтаў большавалі вучня ў школе, прыбавілася касманаўтаў... працягана Бунина, Беля, на

дзесяць працэнтаў больш «з братамі з'едзена солі». Бясспрэчна, такія радкі многа гавораць аб вынаходніцтве паэта. Але нас спыняе заключнае двухрадковае, якое ўжо мае дачыненне не да сухой статыстыкі, а да нашага розуму і сэрца:

На дзесяць працэнтаў болей Надзей, трыногі і болю.

Чаму? Ці не таму, што «усё на сэрцы цяжка легла, перамяшала страх і смех», што нас падсцярагаюць «выпрабаванні страгэгійных ракет і ракавы разбой», што яшчэ гібеюць «у свеце здзіраў і халуг» тыя, «хто з галаду век лух». Пра тэма і сапраўды будзеці «думаць да сьтома», зноў і зноў узважаючы на шлях свайго сэрца неадступную трыногу: «Што нам нясе шалёны век?»

Есць многа знешняга і пераходнага ў нашым часе — моды, густы, хобі. Гэта — калейдаскалічная прыманка для няўстойлівых душ і квольных розумаў. Ім, людзям раснабеленай волі, суджана быць сляпымі ніткамі на імклівым тэмавіце эпохі. Яны ніколі не задумаюцца і не зразумюць, хто, дзе чаго і які ўзор вытча з іх выхалачаных істот:

Галадныя ці Турцыя — даруць прастану — Усёды прастэтуцця, Усёды прастэтуцця...

Жаночыя мужчынска, Пачуцця змя, Вязуся, маршчыністая, Інават лесбія...

У КОЖНАГА ЁСЦЬ СВАЯ ПЕСНЯ

З КАНЦЭРТА ЗАСЛУЖАНАГА АРТЫСТА БССР В. ВУЯЧЫЧА

Слава прыйшла да яго надзвычай хутка і нечакана. За якія-небудзь два-тры гады раней нікому не вядомы спявак, звычайны саліст-запывала ў ваенным ансамблі набыў шырокую папулярнасць і агульнае прызнанне аматараў эстраднага мастацтва. І цяпер, калі ў Мінску або ў іншым якім-небудзь горадзе з'яўляюцца афішы «Спявае Віктар Вуячыч», сольныя канцэрты гэтага артыста праходзяць пры поўных аншлагах і з няэменным поспехам.

Гаворачы па шчырасці, атрымаць упершыню творчую перамогу на конкурсе ў Маскве Вуячычу дапамагла цудоўна выкананая новая гераічная песня-ўспамін «Пам'яць сэрца» І. Лучанка. Неаднаразова слухаючы яе ў розных канцэртах, а заўсёды бачыў, якое велізарнае эмацыянальнае ўздзеянне аказвае яна на людзей і выкананні імяна гэтага спявака. Створаны ім вобраз партызанскага вэтэрана, пам'яць сэрца якога ніяк не можа забыць аб цяжкіх ваенных выпрабаваннях, аб мінулых баях і паходах, напоўнены высокай мужнасцю, стойкасцю і беззаветнасцю.

Разлік на выканаўча магчымасці Вуячыча, значна ўзбагацілі рэпертуар і пашырылі кола яго асноўных тэм і вобразаў.

Дарэчы, з беларускім спеваком не толькі кампазітары, а і асаблівыя прэзэнці і публіка іх прымае добра. У прыцыце, канечне, і такія творы патрэбны ў канцэрце [для тэматычнай разнарадкі]. Але ж можна было чакаць, што Вуячыч раскрыве ў іх нейкія новыя мастацкія аспекты, арыгі-

нальныя асаблівыя прэзэнці і публіка іх прымае добра. У прыцыце, канечне, і такія творы патрэбны ў канцэрце [для тэматычнай разнарадкі]. Але ж можна было чакаць, што Вуячыч раскрыве ў іх нейкія новыя мастацкія аспекты, арыгі-

ПЕРШЫЯ Ж кадры гэтага фільма ўладна ўцягваюць нас у цудоўны і хвалюючы свет вобразаў Майі Плісецкай. За гадзіну з лішнім экраннага часу мы паславаем перагарнуць некалькі яркіх старонак творчай біяграфіі балерыны, адзначанай такімі работамі, як «Лебедзь» Сен-Санса і «Раймонда» Глазунова, «Прэлюдый» Баха і нарэшце «Кармен-сіюта» Біза — Шчадрына. І кожная з гэтых партый адкрывае нейкую новую грань даравання балерыны, мастака, які ў росквіце творчых сіл.

«Балерына» — так называецца калярная шырокая экранная карціна, якую на студыі «Масфільм» паставіў і зняў Вадзім Дзёрбянёў. Імя трыццаціпяцігадовага майстра добра вядома глядачам. Заркаментаваўшы сябе выдатным апэратарам («Калыханкі», «Чалавек ідзе за сонцам») Дзёрбянёў дабітаваў як рэжысёр фільма «Падарожжа ў красавік», а потым паставіў рамантычную стужку пра пісьменніка Аляксандра Грына «Рыцар мары».

Свой новы фільм, які гучыць як паэма пра цудоўнае мастацтва балерыны, Вадзім Дзёрбянёў ствараў у цеснай садружнасці з калектывам Вялікага тэатра. Музыкальным кансультантам пастановкі — вядомыя савецкія кампазітары — Халі Чулак і Рэдзіон Шчадрын.

КІНО КІНАПАЭМА пра Майю Плісецкую

НОВАЯ КАРЦІНА СТУДЫІ «МАСФІЛЬМ» «БАЛЕРЫНА»

У цэнтры фільма — «Кармен-сіюта» Біза — Шчадрына. Гэта хэрэграфічная кампазіцыя, арыгінальна пастаўленая кубінскім балетмайстрам Альберта Алонса, з вялікім поспехам ідзе на сцэне Вялікага тэатра.

Карэспандэнт АДН пасля прагляду фільма «Балерына», які адбыўся на студыі «Масфільм», папрасіў народную артыстку СССР, лаўрэата Ленінскай прэміі Майю Плісецкую і кінарэжысёра заслужанага дзеяча мастацтваў Младзюскай ССР Вадзіма Дзёрбянёва расказаць аб сваёй рабоце над гэтай карцінай.

Майя ПЛІСЕЦКАЯ:

— Лёс балетнага спектакля такай, што ён знікае разам са сваімі стваральнікамі, знікае бласледна. Так было. Але цяпер на дапамогу да нас прыйшло кіно. І гэта вельмі важна. «Кармен-сіюта» — адна з найбольш дарагіх мне работ. Гэтую балетную адала вельмі многа

і рада, што прадоўжыла гэту работу ў кіно. Канечне, у кожным спектаклі ёсць важны момант творчасці, настрою, які мы ў гэту мінуту нясема са сцэны, глядачам. А на здыманчай пляцоўцы танчэш не адзін раз — бо робяцца дублі, з якіх выбіраецца лепшы. Канечне, нешта губляецца. Але са злучэння балета і кіно перш за ўсё выйграў балет. Ён атрымаў больш доўгае жыццё і новыя масы глядачоў.

Вадзім ДЗЁРБЯНЁУ:

— Мне даўно хацелася стварыць фільм, прысвечаны мастацтва балета. І прауючы над сваімі ранейшымі карцінамі, я як бы спакваля набліжаўся да ачышчэння сваёй мары, бо таксама вырашаў праблему, звязаную з пластычнай паказу, з арганічным зліццём колеру і музыкі з вобразным ладам фільма. Майя Плісецкая — балерына ярка выражанага рамантычнага складу, у яе творчасці цудоўная танцавальная тэхніка сплучаецца з сапраўдным драматычным дараваннем. І гэта давала спрыяльны матэрыял для мяне як кінематаграфіста.

Я бачыў сваю задачу ў тым, каб стварыць творчы партрэт выдатнага майстра. І ў кожнай з хэрэграфічных кампазіцый яна стварае новы, непаўторны вобраз, дасягаючы сапраўдных драматычных вышынь у «Кармен». Ярка адбітак асобы актрысы ляжыць на ўсім, што яна зрабіла. Яшчэ раз вяртаючыся да «Кармен», хацу падкрэсліць, што гэты балет вельмі кінематаграфічны. Мы імкнуліся даць больш буйных планаў, угледзецца ў твар, вочы балерыны, у кожны рух, народжаныя яе думкай і пачуццямі. І ні на хвілінку не выходзілі за межы тэатра, сцэны, на якой нарадзілася і жыве высокае мастацтва балета.

Марк ТАТАРЫНАУ.

Фотааўдюд Е. ГЕДРАНОВІЧА.

ФІЛЬМ «СНЯГУРАЧКА»

Вядомы савецкі аніматор і рэжысёр Павел Кадачынаў завяршыў на кінастудыі «Ленфільм» здымкі каляровага шырокаяэкраннага фільма «Снягурачка» па матывах аднайменнай «вяснянай казкі» вялікага рускага драматурга Аляксандра Астроўскага. У свой час гэта п'еса натхніла кампазітара Мусаргскага на стварэнне оперы «Снягурачка», якая вольна ўжо многа гадоў з поспехам ідзе на сцэне музычных тэатраў краіны і за рубяжом.

Павел Кадачынаў зняў фільм ярка, малюніча, у ім чаруюць цудоўныя змывы і вясёлыя пейзажы, каларытныя вясновыя побыты даўно мінулых часоў. Сам Кадачынаў іграе, хоць і казачнага, але надзвычай усміхнёны чалавечымі рысамі цара Берэндэя. У ролі Снягурачкі выступіла маладая актрыса Яўгенія Філавава.

— Мы імкнуліся перанесці на экран, — гаворыць Павел Кадачынаў, — веру Астроўскага ў даражы добра, любові, вернасці. Фільм мы прысвячаем 150-годдзю з дня нараджэння вялікага рускага драматурга.

(АДН).

ТЭЛЕБАЧАННЕ

6 лютага
Першая праграма. 9-10 — тэлебатанне — школе. Гісторыя. 4-ы клас. «У. І. Ленін — заснавальнік Камуністычнай партыі». 9-10 — «Раска за другі з'езд партыі». Кінаарыс. 10-00 — навіны (М). 10-15 — для дзяцей. «Што, як і чаму». Перадача першая (М). 10-45 — «Белыя горы». Мастацкі фільм (М). 11-50 — для школьнікаў. «Тайны пыталнай краіны» (М). 12-20 — першыя сурэальныя лігі па настольнаму тэнісу. СССР. Венгрыя (М). 13-20 — навіны (М). 16-35 — навіны (М). 16-45 — «Подвігі». Тэлевізійны альманах (М). 17-15 — «Эстафета навін» (М). 18-05 — «Панарама навін». 18-15 — «У. І. Ленін. Хроніка жыцця і дзейнасці».

7 лютага
Першая праграма. 8-30 — праграма перадача. 8-35 — для студэнтаў тэхнікумаў. «Тэарэтычная механіка». 9-05 — «На зарадку станавіся!» (М). 9-30 — «Будзільнік» (М). 10-00 — «Музычны кіеўскі». Студэнтскія саборы Масквы (М). 10-30 — «Сельская гадзіна». Рашэнні сенеанскага Пленума ЦК КПСС — у жыццё (М). 11-30 — «Польвіг». Перадача прысвечаная 45-годдзю перамогі савецкага народа ў Вялікай Айчыннай вайне, 12-05 — «Белыя і чорныя». Шахматы-шашачны клуб. (Амагарам шашан). 12-35 — для дзяцей. «Літоныя вандроўнікі». Інспірацыйнае казкі В. Макаравіча. 13-00 — для школьнай Савецкай Арміі і Флоту. «Старонкі мужнасці». Перадача з Бранска. 13-30 — «Залатое калыванне». Студэнтскія саборы Масквы (М). 14-00 — чэмпіянат Еўропы па фігурным катанні. Мужчыны. Адрываная праграма. Перадача з Ленінграда ў перапынках навіны (М). «Саюз непарушны». Кіргіская ССР. Праграма Фрунзінскай студыі тэлебачання. 17-00 — выступленне Старшын Прэзідыума Вярхоўнага Савета Кіргіскай ССР К. Култаева (М). 17-10 — «Зара над Ала-Тао». Пэрыод тэлевізійнага фільма (М). 17-50 — каляровае тэлебачанне. «Клуб кінападарожжя» (М). 18-00 — канцэрт мастацтваў Кіргіскай ССР (М). 20-00 — у афісе — «Малодзіцы». «Аўцыбын» (М). 21-00 — «Сем лён». Міжнародная праграма (М). 21-45 — «Манірынскае поле». Мастацкі фільм (М). 23-00 — чэмпіянат Еўропы па фігурным катанні. Мужчыны. Адрываная праграма. Перадача з Ленінграда. 00-00 — навіны (М).

8 лютага
Першая праграма. 11-30 — для школьнікаў. «Усеагоныя фестывалі дзіцячай творчасці» (М). 12-00 — «Навучка — выхаванне» (М). 12-30 — «Расказы пра нашых сябраў». Перадача з Петравапольска. 19-00 — дзіцячы экран. «Яры казлі Гена». «Падзеі ініцыі». Мульцітанцавальныя фільмы. 19-30 — у свеце навукі. «У глыбін жыцця». Навукова-папулярны фільм. 20-30 — «Містэр Ікс». Фільм-аперэта.

Галоўны рэдактар Л. Я. ПРОКША.

Рэдакцыйная калегія: З. І. АЗГУР, В. М. АЛАДАУ, А. Ц. БАЖКО [на меснік галоўнага рэдактара], Б. І. БУР'ЯН, А. І. БУТАКОУ, А. С. ГРАЧАНІКАУ, К. Л. ГУБАРЭВІЧ, І. М. ДАБРАЛЮБАУ, В. У. ІВАШЫН, А. С. КАЗАЛОУС, П. М. МАКАЛЬ, У. Л. МЕХАУ [адказны сакратар], Р. К. САБАЛЕНКА, І. А. САНКОВА, М. Г. ТКАЧОУ, Ю. М. ЧУРКО, Р. П. ШЫРМА.

«Літаратура і мастацтва» выходзіць у аўторак і пятніцу.

НАШ АДРАС І ТЭЛЕФОНЫ:

Мінск, вул. Захарова, 19. Тэлефоны: прыёмная рэдакцыі — 33-24-61, намесніка галоўнага рэдактара — 33-25-25, адказнага сакратара — 33-24-04, аддзела літаратуры — 33-21-53, аддзела тэатра, кіно і музыкі — 33-24-62, аддзела публіцыстыкі — 33-24-62, аддзела культуры — 33-22-04, аддзела інфармацыі — 33-44-04, выдавецтва — 32-22-19, бухгалтэрыі — 32-15-87.

«Літаратура і мастацтва» — орган Міністэрства культуры і праўлення Саюза пісатэлей БССР, Мінск.

Друкарня выдавецтва ЦН КП Беларусі. AT 21399.

Індэкс 63856

